

Z MIŁOŚCI DO FUNTÓW

Zbliżają się wakacje. Jak co roku wielu studentów zamierza wyjechać za granicę w celu podjęcia pracy. Krajem, cieszącym się największą popularnością jest niewątpliwie Wielka Brytania. Jednak zaczynając tam pracę niewiele osób zdaje sobie sprawę z tego, jakich formalności trzeba dopełnić i jakie są wymogi stawiane przez rząd brytyjski obcokrajowcom, którzy chcą podjąć zatrudnienie na terenie Zjednoczonego Królestwa, nie mówiąc już o tym, ile problemów sprawia późniejsze rozliczenie się z polskim fiskusem z dochodów uzyskanych za granicą. Dlatego nierzadko okazuje się później, że praca na Wyspach wykonywana jest nielegalnie, a to może zrodzić niemiłe konsekwencje (m.in. wysoką karę dla pracodawcy, czy zakaz wjazdu do Wielkiej Brytanii przez określony czas). By tego uniknąć warto zapoznać się krok po kroku z poniższym krótkim poradnikiem i dokonać wszelkich niezbędnych czynności, by można było spokojnie i zgodnie z prawem tam zarabiać.

PROGRAM REJESTRACJI PRACOWNIKÓW (WRS- Worker Registration Scheme)

Jako obywatele Unii Europejskiej (EU- European Union), a także Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EEA- European Economic Area) do podjęcia pracy w Wielkiej Brytanii nie potrzebujemy zezwolenia na pracę (**work permission**). Jednak obywatele Polski (podobnie jak obywatele innych krajów, które stały się członkowskimi Unii Europejskiej w 2004 roku, z wyłączeniem Cypru i Malty) podlegają rejestracji w brytyjskim Ministerstwie Spraw Wewnętrznych (Home Office) w następujących sytuacjach:

1. planują pracować po 1 maja 2004 roku w Zjednoczonym Królestwie dłużej niż 1 miesiąc,
2. pracowali przed 1 maja 2004 roku na terenie Wielkiej Brytanii bez zezwolenia,
3. są pracującymi studentami.

Aplikować należy jak najszybciej po rozpoczęciu pracy. Jeśli nie dopełnimy tego obowiązku nasza praca staje się nielegalna z upływem miesiąca od chwili jej rozpoczęcia. Niezbędny formularz można znaleźć na stronie http://www.workingintheuk.gov.uk/working_in_the_uk/en/homepage/schemes_and_programmes/worker_registration/polish.html. Jest to odnośnik do wersji podania z objaśnieniami w języku polskim, zawierającej wskazówki dotyczące wypełnienia wniosku o certyfikat rejestracji. Wypełniony formularz należy wysłać do Home Office wraz z następującymi załącznikami:

- kopią listu od pracodawcy potwierdzającego datę rozpoczęcia pracy przez składającego podanie (na papierze firmowym)
- swoim ważnym paszportem lub dowodem osobistym
- 2 zdjęciami paszportowymi
- należy także uiścić opłatę w wysokości 70 funtów (można dokonać tego przekazem pocztowym Zjednoczonego Królestwa (postal order- najszybsza metoda), czekiem Zjednoczonego Królestwa (check), kartą kredytową lub kartą debetową Zjednoczonego Królestwa).

Gdy podanie wraz z dowodem wpłaty należnej kwoty i załączonymi dokumentami dotrze pod właściwy adres (podany na formularzu) zostanie ono rozpatrzone. 90% aplikacji rozpatrywanych jest najpóźniej w ciągu czterech tygodni, przy czym 70% już w ciągu dwóch tygodni.

W pierwszej kolejności odesłany zostanie nam na adres, który podamy jako nasze miejsce zamieszkania, dowód tożsamości. Następnie otrzymamy:

- **kartę rejestracji** (registration card)- dokument zawierający imię i nazwisko osoby zarejestrowanej, jej narodowość, datę urodzenia, fotografię i unikatowy numer rejestracyjny.
- **zaświadczenie o rejestracji** (a registration certificate)- ma formę listu, legalizuje nasze zatrudnienie u osoby, u której pracujemy, wymienionej we wcześniej wysłanym podaniu. Jego kopia zostaje wysłana do pracodawcy. Ważność zaświadczenia gaśnie z chwilą zakończenia lub zmiany miejsca pracy

Kartę rejestracji należy przechowywać w bezpiecznym miejscu. Przyda się ona, kiedy zmienimy pracę i wymagane będzie nowe zaświadczenie o rejestracji. Wtedy nie trzeba będzie umieszczać ponownie opłaty (jest ona obowiązkowa tylko przy pierwszej rejestracji). Jedynym obowiązkiem będzie złożenie podania, w którym w odpowiednim polu trzeba wpisać numer z karty rejestracji i inne niezbędne dane wraz z załączonym zaświadczeniem o podjęciu pracy wystawionym przez nowego pracodawcę (taki sam list jaki potrzebny był przy pierwszej rejestracji).

Są co najmniej 2 powody, dla których warto zarejestrować się w WRS:

1. po 12 miesiącach nieprzerwanej legalnej pracy nabywamy prawo pełnej swobody poruszania się na rynku pracy, bez konieczności kolejnych rejestracji w WRS. Po tym czasie można ubiegać się o **prawo pobytu** (residence permit) potwierdzające prawo do zamieszkania i podjęcia pracy w Wielkiej Brytanii (z jego uzyskaniem otrzymuje się certyfikat rezydencji, o którym marzy wielu Polaków pracujących za granicą, chcących pozostać tam na stałe). Praca nieprzerwana to taka, kiedy suma dni będących przerwą w zatrudnieniu w ciągu roku nie przekroczyła 30.
2. Duża część pracodawców zwalnia pracowników, którzy nie zarejestrowali się w Home Office, a to z prostego powodu- za zatrudnianie osoby bez zaświadczenia o rejestracji grozi kara do 5000 funtów!

UBEZPIECZENIE SPOŁECZNE (NATIONAL INSURANCE)

Podobnie jak w Polsce w Wielkiej Brytanii pracodawca odprowadza od wynagrodzenia składki na ubezpieczenie społeczne. By ich wysokość była pobrana we właściwej wysokości potrzebny jest **numer ubezpieczeń społecznych (NI- National Insurance number)**. Jest on niezbędny w wypadku starania się o zasiłek i inne świadczenia socjalne. Można się o niego także ubiegać także wtedy, gdy podjęliśmy już pracę lub dopiero zamierzamy to zrobić. Jeśli pracujemy krótko, to możemy posłużyć się **numerem tymczasowym**, który składa się z liter TN (temporary number) i naszej daty urodzenia (przykładowy numer tymczasowy dla osoby urodzonej 15 września 1986 to TN150986). NI przydaje się w wielu sprawach urzędowych (m.in. związanych z podatkami), większość formularzy, które trzeba będzie wypełnić zawiera miejsce na ten numer. Jest on swoistym identyfikatorem pracownika (mniej więcej odpowiednik naszego NIP-u). We wszystkich formularzach aplikacyjnych (application form), które dostaniemy do wypełnienia od osób odpowiedzialnych za rekrutację nowych pracowników w danej firmie (przedsiębiorstwie) jest miejsce na wpisanie numeru NI. Często jego brak może spowodować przekreślenie naszych starań już na samym początku ubiegania się o zatrudnienie.

Aby uzyskać NI należy się skontaktować z oddziałem Ministerstwa Pracy i Rent (**Department for Work and Pensions**). Można to zrobić poprzez najbliższe biuro **Jobcentre Plus** (odpowiednik naszych Urzędów Pracy). Jest tam do dyspozycji kilka telefonów, z których można korzystać w celu umówienia się na spotkanie (interview) w sprawie NI. Rozmowa trwa około 20 min. (z reguły w języku angielskim, choć można poprosić o tłumacza). Pozwala ona sprawdzić, czy naprawdę potrzebujemy numeru NI i czy już czasem wcześniej go nam nie przyznano. Wśród informacji, które trzeba podać są m.in.: adres osoby zainteresowanej, adres pracodawcy. Wspólnie z pracownikiem DWP ustala się dokładny termin i miejsce spotkania, które ma na celu potwierdzenie tożsamości osoby aplikującej o NI (w okresie wakacyjnym na czas jaki dzieli rozmowę telefoniczną od interview to około 6 tygodni). Na spotkanie należy zabrać ze sobą jak najwięcej dokumentów potwierdzających tożsamość i podjęcie pracy. Wykaz obowiązkowych i fakultatywnych

dokumentów, które należy okazać podczas rozmowy zostanie przysłany listem, który zawiera jednocześnie zaproszenie na spotkanie (bez niego nie zostaniemy wpuszczeni do budynku, w którym ma zostać przeprowadzona rozmowa). Należą do nich m.in. dowód osobisty, paszport, akt urodzenia, prawo jazdy, legitymacja studencka, dokumenty z rejestracji w Home Office (patrz: wyżej- Program Rejestracji Pracowników), a także potwierdzające zatrudnienie- list od pracodawcy, kontrakt, **payslips** (objaśnienie niżej).

Samo spotkanie nie powinno zająć więcej niż 10 min. W pierwszej kolejności jeden z pracowników bierze od nas dowód osobisty i list od pracodawcy (w zasadzie to wystarczy do udowodnienia tożsamości i zatrudnienia), robi ich kserokopię i przekazuje osobie, która przeprowadzi z nami krótką rozmowę. Jeśli będziemy mieć szczęście to trafimy na miłego Hindusa, który będzie potrafił powiedzieć po polsku „dzień dobry” i „podpis” (co naprawdę nierzadko się zdarza!). Osoba ta na podstawie naszych danych wypełni przygotowany wcześniej formularz. W wypadku studentów pracujących tylko podczas wakacji proceder ten przebiega niezwykle szybko, gdyż większość rubryk nie dotyczy tej grupy docelowej.

Po rozmowie czekamy 4-6 tygodni na wyniki naszych starań. Jeśli wszystko jest w porządku, otrzymamy pocztą najpierw potwierdzenie przyznania numeru NI, a później zostanie nam przysłana karta zawierająca numer ubezpieczenia.

PRACOWNIK - PODATNIK

Każdy pracownik zobowiązany jest do płacenia podatku. Jeśli dana osoba przybywa do Zjednoczonego Królestwa po raz pierwszy lub po długim okresie nieobecności i zamierza podjąć pracę, powinna wypełnić w najbliższym biurze podatkowym (**tax office**) formularz **P86**. Dane w nim zawarte pomogą brytyjskim urzędnikom przyznać petentowi właściwy kod podatkowy (**tax code**), dzięki czemu podatek pobierany będzie przez pracodawcę (płatnika) we właściwej wysokości. W formularzu należy podać między innymi datę przyjazdu do Wielkiej Brytanii, określić czy zamierza się zostać na stałe, czy tylko czasowo, oszacować, jaką ilość czasu petent chce spędzić w Zjednoczonym Królestwie w ciągu najbliższych 5 lat, a także podać kilka innych istotnych informacji. Po kilkunastu dniach od dostarczenia wypełnionego P86 do najbliższego tax office wnioskodawca otrzyma list, w którym nadany zostanie mu odpowiedni **kod podatkowy**.

W Wielkiej Brytanii dla roku podatkowego 2006 – 2007 **kwota wolna od podatku** wynosi **5035** funty (dla osób poniżej 65 roku życia). Dla roku 2007 – 2008 wartość ta wyniesie 5225 funtów. Pracodawca zacznie nam od pensji pobierać zaliczki na podatek, gdy nasze zarobki przekroczą **96** funtów tygodniowo (czyli wielkość kwoty wolnej od podatku jaka przypada na każdy tydzień pracy, zakładając, że praca będzie trwała cały rok). W niektórych przypadkach pracodawca może nie pobierać zaliczek na podatek, jeśli ma pewność, że dochody pracownika w skali roku nie przekroczą kwoty wolnej od podatku (np. wie, że przyjechał on tylko pracować podczas wakacji).

Stawki w progresywnej skali podatkowej wynoszą (w funtach):

Progi podatkowe	2006 – 2007	2007 – 2008
10%	0 – 2150	0 – 2230
22%	2151 – 33 300	2231 – 34 600
40%	ponad 33 300	ponad 34 600

Przy każdej wypłacie otrzymujemy od pracodawcy **payslips**- wydruki, na których znajduje się informacja o wysokości wynagrodzenia za dany okres rozliczeniowy (najczęściej tydzień lub miesiąc), ilości pobranego podatku, a także wysokości zapłaconych na ubezpieczenie składek. Warto dokumenty te przechowywać w bezpiecznym miejscu, gdyż mogą być użyteczne jako dowód potwierdzający wysokość osiągniętych dochodów za granicą w razie ewentualnej kontroli podatkowej czy też przy samoobliczaniu należnego podatku lub jego zwrotu.

Jeśli pieniądze przechowujemy na koncie warto wypełnić formularz **R85** i zanieść go do siedziby naszego banku. Gdy to zrobimy, bank przestanie potrącać podatek od odsetek. Proces ten zwany jest „**rejestracją konta**”.

Po rozwiązaniu stosunku zatrudnienia otrzymujemy od naszego pracodawcy formularz **P45**, który składa się z trzech części- pierwsza to odcinek dla pracownika, a dwie pozostałe zatrzymuje sobie zatrudniający. Określa on kwoty: sumarycznego wynagrodzenia, zapłaconego podatku i pobranych składek na ubezpieczenie przez cały okres zatrudnienia u danego pracodawcy. Dokument ten jest bardzo przydatny przy ubieganiu się o zwrot nadpłaconego podatku.

Jeśli osoba pracująca w Wielkiej Brytanii zamierza wyjechać z tego kraju, powinna wypełnić formularz **P85**. Dzięki niemu będzie mogła odzyskać nadpłacony podatek, a brytyjski Urząd Skarbowy (**Inland Revenue**) będzie wiedział jak taką jednostkę traktować dla celów podatkowych po tym, jak już opuści ona Zjednoczone Królestwo.

NIEOGRANICZONY OBOWIĄZEK PODATKOWY

Powyższy tytuł jest pojęciem, które odnosi się do definicji zawartej w art. 3 ust. 1 ustawy o PIT (Dz.U. 2004 nr 14 poz. 176 ze zm.). Oznacza ono, że obowiązkowi podatkowemu podlega podatnik w kraju, w którym ma miejsce zamieszkania, niezależnie od miejsca położenia źródeł przychodów. Tak więc Polak mieszkający lub przebywający stale w RP, w niej płaci podatek od całości swoich dochodów, zarówno tych uzyskanych w kraju jak i tych z zagranicy. Często wiąże się to z podwójnym opodatkowaniem. Sytuacji takiej pozwalają uniknąć umowy międzynarodowe zawierane między rządami poszczególnych państw.

„Batalia z fiskusem” taki tytuł miał jeden z artykułów traktujący o podwójnym opodatkowaniu dochodów uzyskiwanych z pracy w Wielkiej Brytanii. Był on o tyle zasadny, że do 2006 roku (włącznie) obowiązywała umowa z **16 grudnia 1976 roku**, która była niekorzystna dla Polaków pracujących w Zjednoczonym Królestwie. Zakładała ona stosowanie **metody proporcjonalnego odliczenia** podatku. Polega ona na tym, że dochód osiągnięty za granicą jest także opodatkowany w Polsce, ale od podatku należnego odlicza się podatek zapłacony za granicą (do wysokości przypadającej proporcjonalnie na dochód zarobiony w obcym państwie). W praktyce oznacza to, że od dochodów uzyskanych w Polsce trzeba zapłacić podatek w wysokości 19% (w pierwszej skali podatkowej- sytuacja najczęstsza jeśli chodzi o studentów pracujących tylko w wakacje), a w Wielkiej Brytanii zapłacimy podatek w wysokości 10% uzyskanego dochodu (i 20% dla drugiego progu podatkowego, który dość często udaje się podatnikom przekroczyć). Po powrocie do kraju „dopłacamy” polskiemu fiskusowi „brakujące” 9% podatku (wynikające z różnicy stawek). Był to jeden z mankamentów tej umowy, które wywoływały głośne protesty. Jej przepisy stosuje się jeszcze do dochodów uzyskanych w 2006 roku.

Na szczęście **20 lipca 2006** roku podpisana została nowa umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania pomiędzy Rządem RP a rządem Wielkiej Brytanii (Dz. U. nr 250 poz. 1840). Stosowana w niej metoda nazywana jest **metodą wyłączenia z progresją**. Polega ona na tym, że w Polsce z podstawy opodatkowania wyłącza się dochód osiągnięty za granicą, zwolniony na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania. Jednak dla ustalenia stawki podatku od dochodu osiągniętego w Polsce stosuje się stawkę właściwą dla całego dochodu (zarówno osiągniętego w kraju jak i za granicą). Sposób obliczenia wysokości takiej stawki znaleźć można na stronie internetowej Ministerstwa Finansów (http://www.mf.gov.pl/_files/_podatki/broszury_informacyjne/2006pracnajzagr.pdf). Obowiązek zeznania rocznego pojawia się dopiero wtedy, gdy podatnik osiągnie w Polsce dochody przewyższające kwotę wolną od podatku.

PODSTAWA OPODATKOWANIA

Osoba uzyskująca dochody z zagranicy wypełnia formularz podatkowy PIT-36 wraz z załącznikiem PIT-ZG, w którym wykazuje się tylko dochody uzyskane poza granicami Polski.

Dochód uzyskany za granicą należy przeliczyć na polską walutę. Zgodnie z **art. 11 ust. 3 i 4**

ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych przychody w walutach obcych przelicza się na złote według kursów z dnia otrzymania lub postawienia do dyspozycji podatnika, ogłaszanych przez bank, z którego usług korzystał podatnik, i mających zastosowanie przy kupnie walut. Jeżeli podatnik nie korzysta z usług banku, przychody przelicza się na złote według kursu średniego walut obcych z dnia uzyskania przychodów, ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski. Jeżeli natomiast bank, z którego usług korzysta podatnik, stosuje różne kursy walut obcych i nie jest możliwe dostosowanie kursu, o którym mowa wyżej, do przeliczenia na złote przychodu uzyskanego przez podatnika stosuje się kurs średni walut obcych z dnia uzyskania przychodu, ogłaszany przez Narodowy Bank Polski. Przepisy te stosuje się odpowiednio do przeliczania na polską walutę kwoty zapłaconego za granicą podatku.

Ustawa o PIT od 1 stycznia 2007 roku przewiduje **zwolnienie przedmiotowe** polegające na tym, że przychód osiągnięty za granicą może zostać pomniejszony o równowartość **30% diety** za każdy dzień pobytu za granicą, w którym podatnik pozostawał w stosunku pracy, przysługującej pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (art. 21 ust.1 pkt 20). Do roku 2007 zwolnienie obejmowało 100% diety za każdy dzień, w którym wykonywana była praca, z tym ograniczeniem, że kwota zwolnienia nie mogła przekroczyć rocznie równowartości 30 diet. W roku 2006 podatnicy mają możliwość wyboru sposobu zwolnienia na mocy art. 20 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw w zależności od tego, która metoda była dla nich bardziej korzystna. Sposób pierwszy jest bardziej opłacalny dla osób które pracowały za granicą przez dłuższy czas (powyżej 3 miesięcy), natomiast sposób drugi dla osób, które spędziły poza krajem mniej niż 3 miesiące. Wysokość diet dla poszczególnych krajów znaleźć można w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz. U. Nr 236, poz. 1991 ze zm.)

Od tak obliczonego przychodu odejmujemy **koszty uzyskania przychodów**. Dla pracowników uzyskujących dochody z tytułu stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej przewidziane są zryczałtowane koszty uzyskania przychodów określone w ustawie o PIT (art. 22 ust.2), co oznacza, że możemy je odliczyć niezależnie od tego, czy w rzeczywistości zostały poniesione. Dla podatnika, który uzyskuje przychody tylko od jednego zakładu pracy są to 102 zł 25 gr miesięcznie, a za rok podatkowy nie więcej niż 1 227 zł, a jeśli uzyskuje przychody równocześnie od więcej niż jednego zakładu pracy - nie mogą przekroczyć łącznie 1 840 zł 77 gr za rok podatkowy. Jest jeszcze kilka innych szczególnych sytuacji, które powiększają koszty uzyskania przychodu opisanych w ustawie.

ULGI

Ulgi podzielić można na dwie kategorie:

1. te, które powodują zmniejszenie dochodu podlegającego opodatkowaniu oraz
2. te, które zmniejszają samą wysokość podatku należnego do zapłaty.

Do pierwszej grupy należą m.in. (za rok 2006):

- wydatki na cele rehabilitacyjne oraz wydatki związanych z ułatwieniem wykonywania czynności życiowych, poniesionych w roku podatkowym przez podatnika będącego osobą niepełnosprawną lub podatnika, na którego utrzymaniu są osoby niepełnosprawne, wymienione bardziej szczegółowo w art. 27 ust.7a ustawy o PIT
- wydatki ponoszone przez podatnika z tytułu użytkowania sieci Internet w lokalu (budynku) będącym miejscem zamieszkania podatnika w wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 760 zł (muszą być udokumentowane fakturą)

- wydatki poniesione przez podatnika uzyskującego przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej na nabycie nowych technologii.
- wydatki, w wysokości nieprzekraczającej 10 % dochodu, poniesione przez podatnika na działalność klubów sportowych mających osobowość prawną i licencję sportową, skupiających co najmniej 50 zawodników, w tym 30 juniorów
- darowizn przekazanych na cele:
  - określone w art. 4 ustawy o działalności pożytku publicznego, organizacjom, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy o działalności pożytku publicznego prowadzącym działalność pożytku publicznego w sferze zadań publicznych określonych w tej ustawie, realizującym te cele,
  - kultu religijnego

w wysokości dokonanej darowizny, nie więcej jednak niż kwoty stanowiącej 6 % dochodu

- wydatki faktycznie poniesione w roku podatkowym na spłatę odsetek od kredytu (pożyczki) udzielonego podatnikowi na sfinansowanie inwestycji mającej na celu zaspokojenie własnych potrzeb mieszkaniowych, związanej m.in. z budową budynku mieszkalnego, zakupem nowo wybudowanego budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego w takim budynku od gminy albo od osoby, która wybudowała ten budynek w wykonywaniu działalności gospodarczej (art. 26b ustawy o PIT). Ulgę tę, ale tylko w ramach praw nabytych można stosować jeszcze przez najbliższych 20 lat.
- inne określone w ustawie.

Ulgi, które zmniejszają sam podatek obejmują:

- w ramach tzw. praw nabytych – wydatki na systematyczne oszczędzanie w kasie mieszkaniowej
- wydatki poniesione przez osobę prowadzącą gospodarstwo domowe, która zgodnie z przepisami o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zawarła umowę aktywizacyjną z osobą bezrobotną w celu wykonywania pracy zarobkowej w gospodarstwie domowym, z tytułu opłacenia z własnych środków składek na ubezpieczenie społeczne tej osoby zatrudnionej w ramach ww. umowy
- od 2007 obowiązku też tzw. ulga na dzieci w kwocie stanowiącej iloczyn liczby wychowywanych dzieci i kwoty 120 zł (limit łączny dla obojga rodziców).

TERMIN PŁATNOŚCI

Na samym końcu trzeba pamiętać o terminie płatności. W przypadku podatku dochodowego od osób fizycznych jest to **30 kwietnia** roku następującego po roku podatkowym, za który płacimy podatek. Przekroczenie tego terminu powoduje, że powstanie zaległość podatkowa i naliczane będą odsetki od niezapłaconego podatku w wysokości 200% podstawowej stopy procentowej kredytu lombardowego (czyli ok.10%, choć jej wysokość corocznie się zmienia).

Warto rozliczyć się z dochodów uzyskanych za granicą, by uniknąć ewentualnej kontroli podatkowej i nieprzyjemności w postaci wysokich kar.

PRZYDATNE ADRESY WWW:

- www.workingintheuk.gov.uk – informacje dla osób zaczynających pracę w UK
- www.dwp.gov.uk – Ministerstwo Pracy i Rent, informację o NI
- www.jobcentreplus.gov.uk – strona główna Jobcentre Plus
- www.hrmc.gov.uk – informacje o brytyjskim systemie podatkowym
- www.mf.gov.pl – strona Ministerstwa Finansów- znaleźć tam można informacje o ulgach na

dany rok, niezbędne ustawy, broszury informacyjne dotyczące zagadnień podatkowych i wiele innych przydatnych informacji.